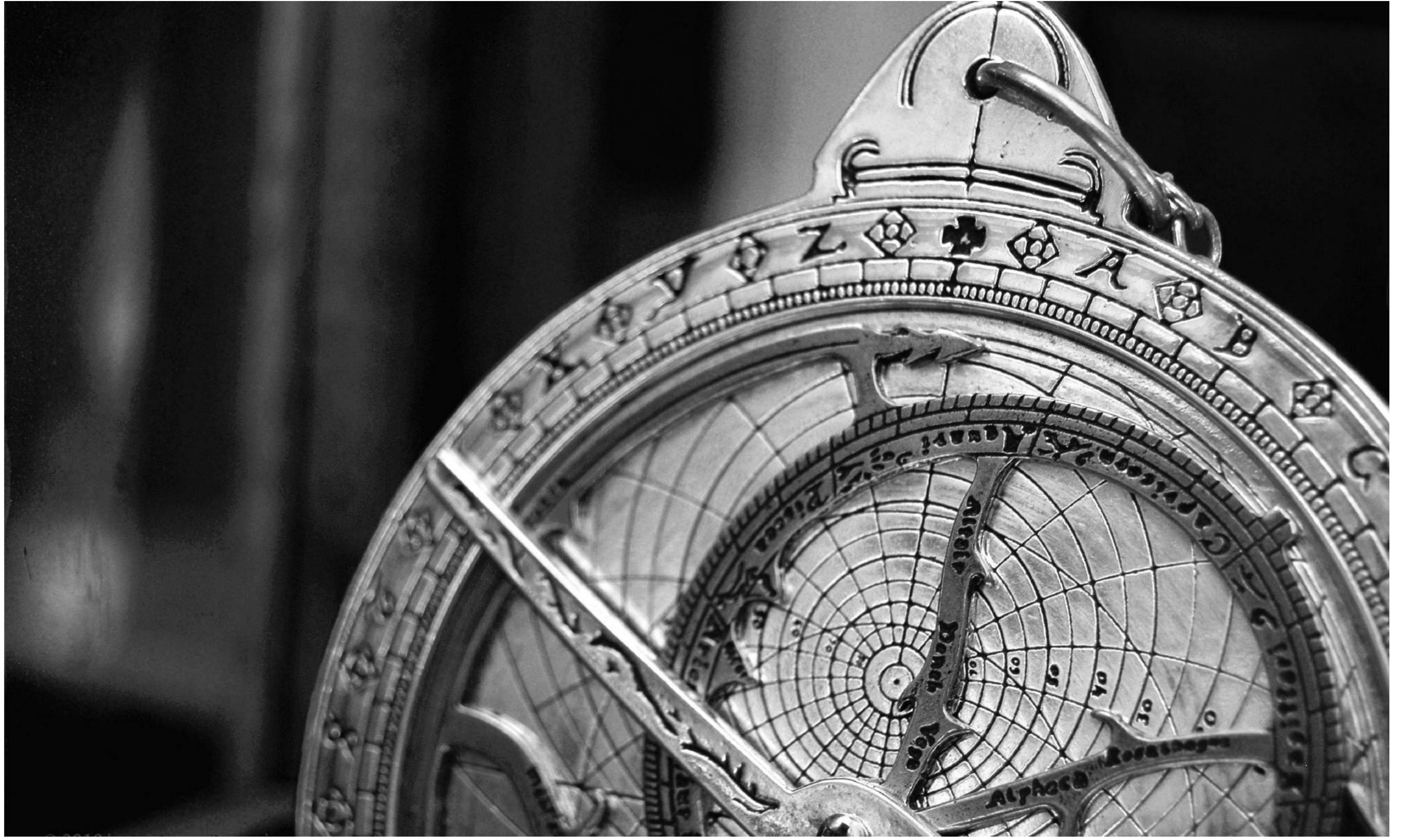

Leszek Szaruga (właśc. Aleksander Wirpsza; ur. w 1946 r.) – poeta, prozaik, eseista, tłumacz poezji niemieckiej, historyk literatury, wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego. Syn poety Witolda Wirpszy oraz pisarki i tłumaczki Marii Kureckiej. W latach 70. i 80. redaktor pism drugiego obiegu, m.in. „Pulsu” i „Wzwanian”. W latach 1979–1989 współpracował (pod pseudonimami: Jan Krajnik, Krzysztof Powoski) z Radiem Wolna Europa. Od 1979 r. współpracował z paryską „Kulturą”. Redaktor pism „Nowaja Polska” oraz „Przegląd Polityczny”. Laureat Nagrody Fundacji im. Kościelskich (1986) oraz nagrody literackiej „Kultura” (1999). Autor tomów wierszy: „Wiersze” (1980), „Nie ma poezji” (1981), „Pudło” (1981), „Czas morowy” (1982), „Przez zaciśnięte zęby” (1986), „Mgły” (1987), „Po wszystkim” (1991), „Klucz od przepaści” (1994), „Skupienie” (1996), „Każdy jest kims” (2000), „Panu Tadeuszowi” (2001), „Mówienia” (2004), „Błag” (2008) oraz zbioru aforyzmów „Kanibale lubią ludzi” (2012). Mieszka w Warszawie.

Leszek Szaruga Kwanty

Ja i mój kumpel wiersz

byliśmy
po słowie
tacy słabi
że nie było
na nas siły

prowadziliśmy
długie zdania
na krótkim
oddechu

akcenty ciszy
znaczyły
trop
rzeczywistości

Początek

oni
mieszkańcy epoki kamienia łupanego nie wiedzieli
co czynią

a jednak
to oni
wyciosali czas
i wprowadzili nas w pułapkę kręgów megalitu

to oni
nakręcili zegary
i wyprowadzili nas z rajów wieczności

i teraz
patrzmy oczami ich oczu
na osypujący się w piasek kamienny świat

Wszystko

wszystko jedno ze mną
Krystyna Miłobędzka

wszystko na jedną
kartę wszystko
mi jedno i tylko
to jedno

mam
do powiedzenia

wszystko

Noc

szumy planet za oknem
gwizdy gwiazd i mgnienia
w powiekach się po wiekach
oko w głąz przemienia

oko w okno wpatrzone
żadnej już nie ma mocy
żadnej władzy nad światem
ginącym w pomroce nocy

Nieludzkie

to nieludzkie

słowo było
na początku

w końcu
wyjdzie
na ludzi

Wybieg

pełni
domysłów
zwiadamy
domy słów

błądzimy
a to
błąd zimy

01.01.2010

Dalej

konający leksykon wszystko w nim
na „s” sen sens sensor serenada a tu
i sylen i syrena smutny śpiew na jednej
nucie zgrana melodia płyt
chodnikowych a ty
uchodzisz cało przeskakujesz
pagórki byle stąd
dalej byle
jak i rozmywasz się znikasz
we mgłę słów

28.02.2010

***

Bóg istnieje i jednocześnie
nie istnieje bez
wolnie wszechwładny w bez
cielesnym ciełe w do
słownym milczeniu w
zmlilkym słowie
Bóg

Sandał

Empedokles rzucił
do wnętrza krateru
kamień filozoficzny
swego ciała Etna
wypłuła w kosmos
jego sandał który
na odległej planecie
jest przedmiotem kultu